

Letiště Praha pokračuje v přípravě na privatizaci | Capoeira - brazilské bojové umění s tradicí | S Pražským Metropolem za exotikou: Kuba - uhrančivá karibská kráska | Stolní tenista Petr Korbel vyměnil Německo za Belgie | Titanic, pouť proti proudu času | Víte, jak na urologické záněty? | Pavlína Wolfová přivedla na Novu Neviňátka | Ameriky si podmanily Luštěnice

www.tydeniky.cz

PRAŽSKÝ

číslo 5 | září 2008

METROPOL

ELBEN s.r.o.
ISO 9001:2000
Vaše jednička

© 281 910 350 • www.elben.cz
Chlumecká 7, Praha 9
**KUCHYŇĚ
KANCELÁŘE
VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ**
Ústí nad Labem • Děčín • Liberec • Česká Lípa • Praha

Z Evy Jeníčkové je znovu Marika

rozhovor

Psal se rok 1983, když poprvé zazářila ve filmu Sněženky a machři coby půvabná dcera profesora tělocviku Marika. Tehdy by jí ani ve snu nenapadlo, že se po pětadvaceti letech vrátí do stejné role.

Eva Jeníčková už devatenáct let žije a hraje v Americe. Ještě před rokem měla spoustu jiných plánů a rozpracovaných projektů a fakt, že se v Čechách zúčastnila natáčení volného pokračování svého prvního filmu, je jen dokladem rozmanitosti života.

Co vás oslovilo na pokračování Sněženek a machrů, že jste si v Americe udělala tak dlouhou pauzu?

Mému rozhodování nahrála určitá osobní situace, v níž jsem se ocitla. Potřebovala jsem si udělat pauzu, abych se na ni mohla podívat s odstupem. Do toho přišla nabídka Sněženek. Asi to tak mělo být. Ale nekývla jsem hned, chtěla jsem vidět scénář. Protože jsme se dohodli na úpravách a protože film točí skvělý režisér, šla jsem do toho.

Původní film režíroval Karel Smyczek, tenhle Viktor Tauš.

Karel mi vysvětlil, že o sobě ví, že je dobrý na teenagery. Problematika dospělých už ho tolik nebere, takže je rád, že se režie ujal Viktor. To první pro něj byla výpověď, tohle už by nešlo od srdce. Toť vše. Žádná rivalita, žádná senzace. Karel Viktora velmi podporuje.

Jak se vám s Viktorem Taušem spolupracuje?

Skvěle. Je to člověk, který má obrovské množství pozitivní energie, nebrání se komunikaci, dá hercům potřebný prostor. Netrpí manipulativními mindráky a nepotřebuje si prosazovat vlastní ego, což je pro spolupráci to nejlepší. Celý štáb je skvělý. Což už se bohužel nedá říct o produkcích.

Jaký je příběh Mariky a ostatních po pětadvaceti letech?

Marika přiletí z Ameriky, kde žije, za svým tátou, který tady tak trochu za-

mrznul. Má pořád své staré běžky, předpotpni boty a všemu, co přinesla nová doba, se zavile brání. Na horách se náhodou potká s Vikim Cabadajem, který tam učí lyžování. Jak to bude dál, neprozradím. Přijďte se podívat do kina. Film má v říjnu premiéru.

V Americe jste poměrně vytížená. Nemáte strach, že vám utečou nějaké nabídky?

Když jsem vystoupila z letadla a zapnula si mobil, přišla mi SMS od mého manažera, že mám točit dvě reklamy. Řekla jsem si, že mám smůlu a hodila to za hlavu. Když se člověk pro něco rozhodne, nemůže zároveň myslet na to, coby kdyby někde jinde.

I v české televizi jste se objevila v reklamě, která propagovala nějaký prostředek na hubnutí.

Je to spíš vitaminová podpora, nic špatného, jinak bych to nedělala. Byla to shoda okolností, volali mi do Los Angeles a nevěděli, že sem jedu točit film. Prostě perfektní shoda okolností, včetně dalšího skvělého režiséra Honzy Soukupa.

Herci se často tváří, že je pro ně reklama něco podřadného...

Vzpomínám si, že když jsem v osmdesátém devátém přijela poprvé do Ameriky, kde byla televize prošípaná reklamami, které mi šly hrozně na nervy, říkala jsem si, že bych se v životě jako herečka nezaprodala reklamě. A taky jsem si tehdy říkala, že bych si v životě neobarvila vlasy. Příklad klasického „nikdy neříkej nikdy“. Reklamy v L.A. točím už dlouho a beru je jako součást profese. Točí je přece všichni, Dustin Hoffman nebo Brad Pitt a George Clooney. Když se herectvím živím, reklama je dobrá a jsou za ni peníze, tak přece není problém.

A u blond vlasů zůstanete?

Určitě bude zase změna. Tenkrát přišla nabídka hostovat v Champ Cars. Barvu vlasů jsem změnila kvůli tomu a roli korespondenta pro CBS „60 minut“, kde jsem natáčela se šampionem Jonathanem Fatalitým. Docela se mi to líbilo, jen jsem se zpočátku, vždycky když jsem šla kolem zrcadla, lekla, že je u nás nějaký cizí blondatý zloděj. Pak přišlo focení pro Playboy, tak jsem si říkala, proč to nezkusit s blondatými vlasy. Změna je život.

Text: Zuzana Janotová, foto: Dagmar Hájková

Eva Jeníčková

- Vystudovala DAMU a v červnu 1989 získala Fulbrightovo stipendium a odjela studovat do USA.
- V Americe vystudovala tanec u Alvena Aileyho, nezávislé herectví u Larry Mosse a v HB Studio zpěv.
- Před odchodem do USA u nás natočila například filmy Tři od moře, Jak básníci přicházejí o iluze, Rumburak, Dobré světlo, Dva na koni, jeden na oslu, Šelma sedlák, Jak básníkům chutná život, Anděl svádí ďábla, Hauri, Temná aréna a v roce 2004 Jak básníci neztrácejí naději.
- V USA hrála mimo jiné ve filmech Muž na Měsíci, Deník sexuálních obětí, Hidden Agenda, Zpívající detektiv.

Volby do Senátu 2008

volební obvod 24 Praha 9, Praha 14, Horní a Dolní Počernice, Letňany, Újezd nad Lesy, Vínov, Satalice, Kbely, Běchovice, Klánovice, Koloděje

Tomáš Kladívko: 15 let Vaší důvěry

www.kladivko.cz

Starosta 1994 - 1998, Poslanec 1998 - 2008, Senátor

Praha 7 vítala nové prvňáčky

začala škola

Praha | Už počtvrté v řadě se uskutecnila 5. září ve Stromovce akce nazvaná „Praha 7 prvňáčků“.

Úřad této městské části zde připravil zhruba pro 300 žáků prvních tříd základních škol zábavné dopoledne, v němž si všichni dosyta zasoutěžili a pobavili se. Noční a ranní déšť nevěštil nic dobrého, ale před stanovenou hodinou začátku se počasí umoudřilo a zábavní pořad mohl začít. Při vstupu do prostor poblíž bývalé Šlechtovy restaurace na každého čekal balíček se školními potřebami, malým občerstvením a věcmi na obveselení.

Zpěvačka Gabi Gold před dětmi vystupuje nejraději. Děti jsou podle ní nejvděčnějším publikem.

Pak už si každý vybral soutěž, ve které mohl ukázat svou rychlost, hbitost či dovednost.

Z pódiá návštěvníky vítal a bavil klaun Ferda, který si přizval ke komentování a hudební produkci zpěvačku Gabi Gold. Oba pak rozproudili děti i jejich

pedagogický doprovod k tanci a zpěvu.

Mezi účastníky se přišel podívat a pozdravit je starosta Městské části Praha 7 Marek Ječmének. „Rozhodli jsme se, že tuto akci budeme dělat pravidelně, abychom zvolnili přechod prvňáků do školních lavic. Víme, že tyto děti se musí aklimatizovat v novém prostředí a že první týden a měsíce nejsou zcela ještě školní, ale že je to období stále ještě volnější spíše vyplňované hrou. Chceme jim dát najevo, že dětství je to nejkrásnější a že je třeba si ho uchovat co nejdéle. Akce „Praha 7 prvňáčků“ patří do oblasti, v níž naše městská část chce přispívat k rozvoji společenského soužití, k užívání si života, který je jinak plný starostí a někdy i stresu,“ uvedl starosta Ječmének.

V Městské části Praha 7 je celkem sedm základních škol. V posledních třech letech se v nich hodně investovalo, aby se naplnily požadavky normou EU. Rekonstruují se všechny školní jídelny a kuchyně, rekonstruují se a nově vybavují všechna hřiště. Každoročně se tak investuje do školství řádově 100 milionů korun.

Průběhem zábavného dopoledne byla nadšena i zpěvačka Gabi Gold. „Před dětmi vystupuji nejraději, protože děti jsou nejvděčnějším publikem, jsou otevřené, zatleskají, když se jim něco líbí, ozvou se, když je něco naopak. Tady vystupuji poprvé, ale na podobné akce jsem zvaná i jinde v Česku a zvláště v Polsku, kde nymi hodně působím. V současné době dokončuji nové CD a připravuji se na zářijové turné, které je doslova nabitě koncerty,“ prozradila zpěvačka.

Text a foto: Pavel Aur

Starosta Městské části Praha 7 Marek Ječmének přišel do Stromovky pozdravit na tři stovky prvňáčků.

Letiště Praha pokračuje v přípravě na privatizaci

Správa Letiště Praha

Praha | Nedílnou součástí přípravy každé společnosti na privatizaci je analýza využití lidských zdrojů. Rovněž Správa Letiště Praha prošla v průběhu července a srpna tímto procesem.

Detailní analýza ukázala, že část pracovních pozic se překrývá a některá místa nejsou pro další rozvoj společnosti potřebná. Výsledkem je organizační změna, která vstoupí v platnost k 1. prosinci letošního roku. V celkovém součtu dojde postupně ke zrušení zhruba 240 pracovních míst, tedy 10 procent. Snahou společnosti bylo minimalizovat dopad na stávající zaměstnance, proto v první řadě došlo ke zrušení 90 neobsazených tabulkových míst, což představuje více než jednu třetinu z výše uvedeného počtu. Pro odcházející zaměstnance Správa Letiště

Praha vyčlení částku ve výši 1 milionu korun na program tzv. outplacementu, tedy na program odborné pomoci při uplatnění na trhu práce.

„Je zřejmé, že tento krok zvýší hodnotu naší společnosti z pohledu potenciálních

investorů. Každá firma, která se chová tržně a chce uspět v konkurenčním prostředí, prochází obdobným procesem pravidelně, ne jen v období přípravy na změnu vlastníka,“ říká generální ředitel Správy Letiště Praha Miroslav Dvořák.

„Velmi důležité je nabídnout odcházejícím zaměstnancům pomocnou ruku,“ uvádí vrchní ředitel pro Finance a korporátní služby Petr Vlasák a dále upřesňuje: „Získají nadstandardní odstupné, jehož výše může dosáhnout v souladu s kole-

ktivní smlouvou a v závislosti na délce zaměstnání až sedminásobek jejich průměrné mzdy. Dále jsme vyčlenili 1 milion korun a tzv. outplacement. Zaměstnanci od nás dostanou možnost právní konzultace a osobního poradenství a také jim nabídneme praktické školení dovedností, jak se uplatnit na trhu práce.“

Jednou z hlavních podmínek při přípravě organizační změny bylo, že tímto krokem nedojde ke snížení kvality služeb a zároveň budou zachovány bezpečnostní standardy.

Text: Eva Krejčí
Foto: Alena Volfová

Letiště Praha

- V roce 2007 odbavilo téměř 12,5 milionů cestujících, v letošním roce se očekává překročení hranice 13 milionů pasažérů odbavených během jediného roku.
- Na Letišti Praha mají cestující k dispozici nabídku 54 leteckých společností spojujících Prahu přímou linkou se 124 destinacemi po celém světě. Operuje zde také 6 cargo dopravců (údaje se týkají současné letní sezony).
- Správa Letiště Praha, s.p., je ve vlastnictví státu České republiky a je provozovatelem civilního mezinárodního Letiště Praha. Zřizovatelem provozovatele civilního mezinárodního letiště je Ministerstvo dopravy České republiky.

Jmenuji se Schwarz. Zdeněk Schwarz

Ačkoli již deset let působím ve funkci ředitele pražské záchranky, sám sloužím několikrát v měsíci v sanitce. Moje práce spočívá v záchraně lidí při akutních zdravotních potížích. Potkávám tak Pražany v těch nejkrizovějších okamžicích, a to skutečně není čas na zdvořilost. I když... je tady kauza Mráčková. Zhruba před dvěma lety, bylo horké léto, jsme dostali výzvu k výjezdu. „Starší paní se udělalo špatně na chodníku na Evropské, patrně infarkt,“ tak znělo hlášení, s nímž jsme vyrazili se zapnutou sirénou. Na místě jsme byli do pěti minut. Starší dáma ležela bezvládně na chodníku, kolem postávala skupina čumilů, prostě klasika. Na první pohled šlo o vyčerpání, dehydrataci a mož-

ná i úžeh. Paní měla nitkový pulz, naložili jsme ji na nosítka a do sanitky. V sanitce se jsem ji zajistil žilu infuzí a podal potřebné léky. Po chvíli se nám podařilo zvýšit krevní tlak a mohli jsme vyrazit do nemocnice. Cestou se nám pacientku podařilo dokonce vzkřísit. Než jsem ji předal personálu nemocnice, otevřela ta dáma oči, pohlédla na mě a usmála se. Byla mimo nebezpečí, ale bylo na ni vidět, že je zmatená z nezvyklé situace, přesto se na mě usmála. Takové okamžiky mě naplňují uspokojením a vytrhují mě z každodenní rutiny. Uběhl měsíc, na příhodu jsem zapomněl. Sekretářka mi před pravidelnou dopolední poradou záchranky hlásila, že na mě če-

ká paní Mráčková. Jméno jsem si nevybavoval a na jméno už dávno zapomněl. Teprve když jsem uviděl paní, která ke mně přistoupila a chytila mě za ruku... spatřil jsem povědomou tvář. „Pamatujete si na mě pane doktore?“, byla to ta dáma z Evropské. „Ochtěla jsem vám poděkovat za pomoc, bez vás bych tady už nebyla,“ usmívala se paní a všíkla mi něco do dlaně. „Jmenuji se Mráčková, nashledanou,“ slyšel jsem ještě než se za paní zavřely dveře. V rozpacích jsem rozevřel ruku, na dlaně ležel zelený mentolový bonbon. Pomáhat lidem je moje práce a povinnost. Díky takovým paním Mráčkovým jsem si ale uvědomil, že moje možnosti v tom, jak pomoci Pražanům jsou omezené mým občan-

ským povoláním. Rozhodl jsem se proto kandidovat do Senátu. Jako člověk s dennodenními zkušenostmi z každodenního života obyvatel České republiky, tedy jako člověk ulice a zároveň zkušený manažer cítím, že bych v horní komoře parlamentu mohl pomoci přiblížit tzv. vysokou politiku potřebám obyčejných lidí. Těch, které znám a denně potkávám. Paní Mráčkovou jsem od té doby neviděl, rád bych. Cítím k ní drobný dluh – zapomněl jsem poděkovat a říci jí své jméno. Tak tedy děkuji za mentorku, paní Mráčková. Dovolte mi, abych se Vám představil. Jmenuji se Schwarz, Zdeněk Schwarz. Kandiduji do senátu za váš volební obvod a mé volební číslo je 27.

ODS Zdeněk Schwarz, nezávislý kandidát do Senátu PČR za ODS

Voláte rádi? Volejte za peníze! 800 600 006

www.dscech.cz

komerční prezentace

Capoeira – brazilské bojové umění s tradicí

Praha | Mezinárodní setkání capoeiristů se v Praze 10. až 12. října zúčastní více než 30 mistrů capoeiry, kteří jsou rozptýleni po celém světě a dávají tak lidem ze vzdálených konců možnost osvojit si toto dynamické brazilské bojové umění.

V České republice byl tímto úkolem pověřen contra mestre Sazuki z mezinárodní organizace na podporu capoeiry Grupo Candeias.

Jak dlouho již praktikujete capoeiru? Dá se říci, že nepřetržitě cvičím již od šesti let, teď mi bude 30, takže cvičím už 24 let.

Co je to vlastně capoeira?

Capoeira je v dnešní době nejrychleji se rozvíjející bojové umění na světě.

Čím to je?

Možná tím, že není tak ortodoxní jako asijská bojová umění, je mnohem volnější, každý si v ní může najít vlastní způsob vyjádření sebe sama. Možná je to dané jejími tajemnými kořeny, které sahají hluboko do afrobrazilské kultury. Možná je to i tím, že se dokáže, více než ostatní bojová umění, přizpůsobit modernímu stylu života. Možná je to tím, že je tak „živočišná“. Každý se v ní dokáže najít – capoeira má obrovský záběr – nejde jen o bojový pohyb,

můžeme zde najít prvky tance i akrobacie. Capoeiristé se učí hrát na hudební nástroje a zpívat, během lekcí se dozvídají o brazilské historii a vzniku tohoto temperamentního bojového umění. Stírá rozdíly mezi lidmi – jak mezi ženami tak muži, dále mezi sociálními vrstvami obyvatelstva. Capoeira je symbolem boje za osobní svobodu a proti diskriminaci.

Jaká je její historie?

Byla stvořena přibližně před 400 lety africkými otroky, které portugalská kolonizátoři dovezli do Jižní Ameriky. Otroci cvičili a zdokonalovali své bojové dovednosti a rafinovaně je zastírali tancem, při kterém se střídaly obranné a útočné techniky, a to vše bylo doprovázeno rytmickou hudbou. Po zrušení otroctví se černé obyvatelstvo začalo stěhovat do brazilských měst. Jelikož stále přetrvávala rasová diskriminace, nenalézali zde zaměstnání a kvůli tomu se mnozí z nich připojili ke zločineckým gangům, nebo je sami vytvořili. Dále se věnovali capoeire a ta začala být spojována s protivládními či kriminálními aktivitami. Následkem toho se roku 1892 v první ústavě Brazílie stala capoeira nezákonnou. Testy za cvičení byly extrémní. Lékaři prý chyceným capoeiristům přerézávali achillovy šlachy a policie capoeiru brutálním způsobem potlačovala. **Nakonec ale byla capoeira legalizována.**

Legalizaci a jejímu dosazení na mís-

to národního sportu napomohli po roce 1900 dva významní mistři - Mestre Bimba a Mestre Pastinha.

V České republice působíte déle než rok...

Když se vrátím do dob, kdy jsem tu ještě nebyl, měli jsme zprávy, že v Čechách již capoeira nějaké zastoupení má. Šlo o několik nadšenců, kteří se s capoeirou setkali při svých pobytech v zahraničí, nadchli se pro ni, pochopili několik základních pohybů a po návratu do Čech se s ní snažili seznámit své okolí. Ať šlo o více, či méně zdařilé pokusy, bylo nám jasné, že v Čechách si capoeira pomalu, ale jistě začínala dobývat své místo na výsluní.

Proto jste začali rozšiřovat pole své působnosti?

Ano, tehdy jsme se rozhodli, že je potřeba do ČR vyslat rodilého Brazilce, který cvičí od útlého věku a capoeira se pro něj stala smyslem života. Jedině takový člověk může zájemcům podat informace o našem národním umění, historii a kultuře v pravdivém a nezkráceném pohledu. Vedení na-

konec tímto úkolem pověřilo mne. **Co bylo vašim prvním počinem v České republice?**

Začal jsem budovat skupinu pod názvem Capoeira Candeias Praha, do které se rychle začali připojovat i nadšenci, o kterých jsem mluvil výše. Zanedlouho se nám povedlo ke skupině připojit další města – Brno, Ostrava, Bohumín, Kopřivnice, Most a Jihlavu.

Kolik má dnes Capoeira Candeias členů v republice?

Více než 150 stálých členů, kteří mi pomáhají dále šířit naše krásné umění. Povedlo se nám již uspořádat několik mezinárodních setkání, na kterých byla capoeira vyučována pro veřejnost těmi nejlepšími mistry, kteří vyučují po celém světě.

Nyní připravujete dosud největší setkání...

Ano, to je pravda. Podobné mezinárodní setkání jsme již uskutečnili minulý rok. Přijelo k nám více než 30 mistrů, kteří zde pro veřejnost tři dny vyučovali capoeiru. Workshopu se aktivně zúčastnilo více než 200 lidí. Součástí setkání bylo také několik veřejných vystoupení v divadlech a na jiných místech v Praze. Chtěli bychom z tohoto prvního setkání udělat tradici a tak i letos pořádáme 10. až 12. října Mezinárodní setkání capoeiristů. Akce se koná pod záštitou Brazílského velvyslanectví.

Více na www.capoeirapraha.cz
Text: **Jakub Richter**, foto: **archiv**

Volby do senátu 2008 bez cenzury!
Pravda o kandidátech | Odtajněné informace | Ze zákulisí
... a mnoho dalších důvěrných informací na www.senat2008.cz

JOBS IN PRAGUE.CZ

OFICIÁLNÍ ORGANIZÁTOR VELETRHU PRÁCE JOBDAYS 2009

SPECIALIZACE NA PRAHU	PRO CELOU ČESKOU REPUBLIKU	INFORMAČNÍ A RECRUITMENT OFFICE
<p>JOBS IN PRAGUE.CZ</p>	<p>JOBS IN CZECH.CZ</p>	<p>THE JOB SHOP.CZ</p>
<p>Business assistant to top manager (banking) Produktový specialista Referent pro obchodní a exportní financování Správce pohledávek Unicredit factoring Senior specialista procesního rozvoje Bankovní poradce - Centrum Pojišťovací poradce - OŘ Praha 1 Prodejce/kyně letenek IT/IS service manager Hlavní floristka- Praha letňany</p> <p>Více informace o těchto a dalších pozicích najdete na www.jobsinprague.cz.</p>	<p>Pracovník oddělení kvality Obchodník - elektroinstalace SAP a WAS developer Asistent/ka obchodního týmu Chomutov Bankovní poradce pro firemní klientelu Projektový manažer CAD designer - automobilový průmysl Skladník Fleet marketing specialist Nákupčí zahradní techniky</p> <p>Více informace o těchto a dalších pozicích najdete na www.jobsinczech.cz.</p>	<p>DEJTE PRÁCI ZELENOU!</p> <p>Martinská 4 Praha 1</p> <p>JOBSHOPPING the new generation way of looking for a new Job in Prague</p> <p>OTEVÍRÁME JIŽ BRZY OPENING SOON</p>

Více na www.capoeirapraha.cz

...najdeme vám lepší práci

komerční prezentace

SPRÁCE.CZ

www.sprace.cz

Kuba - uhrančivá karibská kráska

Vlně doutníků, pravý třtinový rum, duch papá Hemingwaye i stín revolucionáře „Che“. A nad tím vším se od přímořského bulváru Malecon nese zvuk trumpety, která jakoby vládně odrubovala poslední roky karibskému komunismu...

cestování

Kubánská metropole Havana zasáhne každého svým uhrančivým kouzlem. Zčásti opravené koloniální centrum Havana Vieja (Stará Havana) vtahuje návštěvníky živou atmosférou do děje Hemingwayovy zlaté éry. Do barů s tradičními kubánskými koktejly a hudbou zpopularizovaných „songů“. Popěvek Guantanamo vám bude znít v uších ještě měsíc po návratu. Uvidíte černošské „strejce“,

kteří to svoje „Guantanamo“ vyřvávají v každé hospodě... Budete žiznivě nasávat všudypřítomný dým dlouhých doutníků, které kouřil idol mládeže padesátých a šedesátých let, vlasatý sympaták „Che“. Ze zdi barů se na vás budou smát stovky portrétů a podpisů celebrit jako nevidaný památníček historie.

Z opraveného centra je to jen pár kroků do čtvrti, na které už nezbyly peníze. V palácích dávno nebydlí mag-

náti, a tak se jejich honosný mramor smutně loupe a pár domů vždy po hurikánech spadne. Horkokrevní kubánští kluci se v úzkých uličkách honí okolo nablýskaných chevroletů z padesátých let, které tu září jako perly. Budou vás fascinovat dlouhonohé i kypré Kubánky plující Havanou – tak hrdě, jak to snad žádná Evropanka nesvede. Zamilujete se i do všudypřítomné ikony – Che Guevary, který bude sledovat vaše kroky, až

se hnete kamkoli, třebaže jeho ideály jsou už dávno vyčpělé a i na samotné Kubě značně deformované.

Havana je kráska, kterou dávno předhodili lidu. A turisté teď za tu podivnou platí nekřesťanské dolary, aby přilepšili státní kase, regulérnímu obchodu, ale i překupníkům i holkám, které chvílemi zapomenou na svou hrdost.

Karibské pláže

Sto procentní plážovou turistiku je rozhodně Varadero. Nejstarší, největší kubánské letovisko s předlouhou bělostnou pláží a luxusními hotely, které v sezónách spolknou statisíce rekreatantů. Tí se dělí do dvou základních skupin. Na ty, kteří přiletí s manželkou a na ty bez ní. Fidel (jak ho všichni familiérně nazývají) se sice rozhodl s prostitucí zatoučit, ale ty krásné holky jsou tu pořád. Někdy se jim říká po staru – romanticky *jineteras* – (ta, která se dá cizinci). Kubánskou lásku nakonec zaplatíte dolary a dárky z luxusních obchodů. Tahle děvčata často živí celou rodinu za jejího tichého souhlasu. Dvoubarevné páry, kdy muž je ten světlejší, patří k typickému koloritu dnešní Kuby.

Kromě všech existujících vodních sportů, pro něž si lze v letovisku zapůjčit výbavu, si ve Varaderu můžete zaplavat s cvičenými delfiny v umělém akváriu. Na zlatou éru mafianských časů slavného DuPonta zase zavzpomínáte v jeho vile ve stylu art deco, dnes sloužící jako hotýle.

Milovníci golfu si užijí na zdejších greenu a vyznavači jachtingu mohou vyrážet z Mariny Chaplin na nedaleké ostrovy. Kdo se rád potápí bez toho, že by byl mokřý, má šanci se vydat na hodi-

nu a půl dlouhý výlet Japonskou ponorkou. Večer si určitě vyhradíte pro gurmánskou večeři v některé z lepších restaurací, nebo strávíte divokou noc na kubánské diskotéce. Na celém dlouhatánském poloostrově to vře v barech dlouho do noci. Musíte ale přiletět v sezóně, která kulminuje kolem letních

prázdnin a přelomu roku. Mimo sezónu se vám totiž může docela dobře stát, že tu nepotkáte ani *jineteras*.

Zakázaná langusta

Pitoreskní městečko Trinidad vzdálené tři sta kilometrů východně od Havany je městskou rezervací pod ochranou UNESCO. Přizemní domky protínají úzké uličky vydlážděné kočičmi hlavami. Ubytovat se můžete v četných *casa particulara*, soukromých domech se státem povolenými pokoji k pronajmutí. Bydlíte vlastně spolu s rodinou, používáte společné prostory, jako třeba vzdusné koloniální vstupní haly s nezbytnými

mi houpacími křesly pro polední siestu. Fidelův ústupek soukromému podnikání má určitý háček. Stát daní tyhle výdělky zhruba padesátí procenty. Proto taky nejlevnější *casy* stojí kolem pětadvaceti dolarů. Za dalších pár dolarů dostanete domácí snídaní s téměř mateřskou obsluhou.

Vrcholem kubánského povoleného podnikání jsou pak domácí restaurace *paladar*, ve kterých se ale smějí podávat pouze tři druhy menu: ryba s oblohou, kuře s oblohou a zeleninové pokrmy.

Jenže, nebyli by to Kubánci, kdyby se s omezením nevypořádali. Za deset dolarů vás zavedou do tajné komnaty, ve které dostanete i zakázanou langustu – špalek masa velikosti pěsti. Oblíbená je v kombinaci s česnekovou omáčkou, zeleninkou a rýží. Tak jako se zakázaným jídlem je to na Kubě se všemi nařizeními, která jako by tu byla jen proto, aby se rafinované obcházela. Je k tomu zapotřebí jen trochu kuráže, pár známých policajtů a dar aktivity. Díky koncentraci turistů v některých lokalitách se pak dá mluvit o solidním byznysu s poměrně malým vynaloženým úsilím.

Kuba je v současnosti top destinací a spousta lidí sem jezdí jen proto, aby ochutnali bizarní kombinaci chátrajícího komunismu, krásné přírody a temperamentních obyvatel. Pokud se nechcete vézt pouze na turistické vlně, doporučuji s sebou na cestu přibalit pár výtisků španělské literatury (odborné publikace, učebnice) a darovat je obyčejným lidem.

Text a foto: Tomáš Petr

Petr Korbel vyměnil Německo za Belgii

Praha | Startoval již na pátých olympijských hrách. Po návratu z Pekingu a krátké aklimatizaci se Petr Korbel, nejlepší český stolní tenista posledních deseti let, představil také na domácí scéně.

V devátém ročníku mezinárodního turnaje Stiga Prague Open nakonec nenašel přemožitele a po zásluze se po čtvrté v historii zapsal mezi vítěze této oblíbené soutěže, která tradičně otevírá novou sezonu.

Sedmatřicetiletý Petr Korbel své příznivce v pražské sportovní hale Oáza překvapil výborným výkonem. Zkušený český reprezentant prošel turnajem bez sebemenšího zaváhání, ve finále si poradil s nebezpečným Rakušanem Chen Weixingem, který je v současném světovém žebříčku o dvaadvacet míst výše než Korbel. Po finálovém utkání na Stiga Prague Open 2008 nejlepší český stolní tenista posledního desetiletí poskytl rozhovor Pražskému Metropolu.

Vraťme se krátce k olympijským hrám v Pekingu. Narazit hned v prvním utkání turnaje na dlouholetého kamaráda Blaszczyka, to nebylo zrovna dvakrát příjemné?

Bylo to jako zlý sen. Hrát s Blaszczykem první zápas na olympiádě, snad nic horšího mě nemohlo potkat. Určitě jsem chtěl jít dále, ale byl to pro mě hodně nepříjemný a těžký los. Jednak Lucke nepatří k mým oblíbeným soupeřům, jednak se velice dobře známe z našeho společného působení v německém Grenzau. Navíc Blaszczyk podal vynikající výkon, snad nejlepší za poslední dva roky. Zkrátka byl v tomto utkání lepší a zaslouženě vyhrál.

Současný světový stolní tenis je hodně vyrovnaný. Často rozhodují maličkosti. Nebylo nakonec Blaszczykovou výhodou, že na rozdíl od vás musel absolvovat první kolo?

Tak určitě. Byl viditelně rozehranější, navíc měl výhodu v tom, že již znal prostředí haly z prvního kola. Nás do ní prakticky nepouštěli. A já jsem zrovna typ hráče, který si na podmínky v hale zvyká poněkud déle. Ale jinak musím opakovat, vítězství Blaszczyka bylo naprosto zasloužené.

Olympijské hry hostila Čína, která je mekkou stolního tenisu. Neexistuje tam populárnější sport. To byl asi velký sportovní svátek...

Nejen naše soutěže ve stolním tenisu, ale i ostatní sportovní odvětví se těšily neskonalemu zájmu diváků. A co se týká organizace, byla perfektní. Těžko se někomu v dohledné době podaří Čínu napodobit nebo dokonce předstihnout. Byl to opravdu velký sportovní svátek se vším všudy a pro všechny účastníky olympiády to byl nezapomenutelný zážitek.

Soutěže ve stolním tenisu skončily dokonalým triumfem reprezentantů Číny, kteří podle očekávání vybojovali všechny zlaté medaile. To asi nikoho nepřekvapilo?

Před olympiádou jsem si myslel, že by někteří Evropané mohli čínské hráče trochu potrápiti. Ale průběh turnaje ukázal, že Číňané byli výborně připraveni. Úspěchu podřídili vše, většinou trénovali v ústraní, aby je pokud možno nikdo neviděl. Měli to promyšlené do nejmenšího detailu. I proto neměli konkurenci.

Byla to pro vás již pátá olympiáda. Co se vám vybaví, když se řekne Londýn 2012?

Je to ještě hodně daleko. V první řadě bude záležet na zdraví. Pokud budu zdravotně v pořádku a naskytne se nějaká možnost se na olympijské hry v Londýně kvalifikovat, tak se o ní poperu. Proč ne.

Sezona, kterou otevřel turnaj Stiga Prague Open 2008, se pozvolna rozbíhá. Vy jste po mnoha letech v německé bundeslize přestoupil do belgického Charleroi. Jak se to zrodilo?

Charleroi mě kontaktovalo už dříve, bylo to ještě v době, kdy jsem hrál s Blaszczykem v Grenzau. Tehdy jsem ještě nechtěl měnit, ale teď již byla situace jiná. Začal jsem cítit, že mám Německa plné zuby. Navíc je tam stále víc termínů, člověk je pořád na cestách. Prostě přišel čas na změnu a nová nabídka Charleroi mi přišla vhod.

Už jste se byl ve svém novém působišti rozkoukat?

Před Prague Open jsem v Charleroi týden trénoval. A musím říci, že tam

všechno klapne na výborné úrovni. Pečovali o mě, jako bych byl jejich syn. Velmi příjemné prostředí. Bylo cítit, že se o své hráče starají daleko lépe než některé kluby v Německu.

Charleroi je od České republiky nepoměrně dál než Německo. Jak budete řešit tréninkový proces? Budete v Charleroi stabilně žít nebo zvolíte jiný model přípravy?

Měl bych na zápasy a některé tréninky letat. Bude záležet na časovém programu, jak budou na sebe navazovat jednotlivá utkání. Podle toho si přizpůsobím tréninkový program v Belgii a doma.

Belgické Charleroi patří již řadu let ke špičkovým evropským celkům, které hrají pravidelně Ligu mistrů. Jaké v tomto klubu stanovili cíle pro novou sezonu?

Trenér nám hned první den jasně řekl, že od nás bude vyžadovat maximální výkony. Charleroi sice letos nemá v plánu usilovat o prvenství v Lize mistrů,

přesto chce v rámci možností v této soutěži postoupit co nejdále. A od nás hráčů bude vedení klubu vyžadovat poctivý přístup a bojovnost o každý bod, o každý míček v utkání.

V říjnu vás čeká třetí a poslední vrchol této sezony – mistrovství Evropy v Petrohradu. Co od tohoto startu očekáváte?

Je to hodně velká neznámá. Výkonost hráčů a hráček určitě ovlivní nové pravidlo pro lepení potahů. Všichni si musíme zvykat. My budeme hrát ve stejném složení jako na letošním mistrovství světa v Číně. Kluci tam získali dost zkušeností, které by měli postupně zúročit. Je potěšitelné, že mladí hráči jdou výkonnostně nahoru. Navíc je teď v českém reprezentačním družstvu velmi dobrá atmosféra. A to je důležité. Věřím, že to v Petrohradu dopadne dobře.

Text a foto: František Zálewský

sportovní osobnost

První zlatá medaile v Pekingu pro Českou republiku zásluhou atletky Evy Kacanu

Peking | První českou vítězkou na paralympijských hrách v Pekingu, které skončily 17. září, byla Eva Kacanu. Třiačtyřicetiletá atletka vyhrála soutěž ve vrhu koulí sloučených kategorií 54 – 56. Výkonem 6,73 metru navíc stanovila nový světový rekord v této disciplíně.

Už po prvních třech pokusech, které slouží ke zúžení startovního pole na osm soutěžících, byla česká atletka na prvním místě díky osobnímu rekordu 6,59 metru, který si zapsala hned prvním pokusem. Díky tomuto výkonu navíc měla jistotu zlaté medaile ještě před druhou polovinou soutěže, protože ani jedna z jejích soupeřek nedokázala mistryni světa z Assenu překonat. Eva Kacanu tak mohla svou šestici pokusů zkompletovat v klidu, s vědomím prvenství v soutěži.

Se získáním zlaté medaile v paralympijských hrách se ale česká reprezentantka nespokojila a posledním šestým pokusem dlouhým 6,73 metru překonala světový rekord. „Moc jsem si to přála. Vyhrát paralympijské hry a navíc překonat světový rekord. Jsem hrozně šťastná, strašně dlouho jsem toužila po vylepšení světového maxima a tady se to povedlo,“ rozdávala úsměvy po závodě. Připomněla také zlatý medailový

úspěch české oštěpařky Barbory Špotákové na stejném stadionu během olympijských her: „Po třetím a čtvrtém pokusu to moc na zlepšení nevypadalo, ale ten poslední se povedl náramně! Však jsem to taky udělala po vzoru Bary Špotákové!“ Novým světovým rekordem v kategorii s lehčím handicapem ozdobila koulařskou soutěž i stříbrná Němka Willingová, kterou na stupních vítězů doplnila také její krajanek, bron-

zová Marianne Buggenhagenová. Eva Kacanu má ve své sbírce titul mistryni světa z roku 2006, před čtyřmi lety v Aténách pak brala stříbrnou medaili. Ovšem až po překlasičování původní vítězky, další české reprezentantky, Jany Fesslové, která naopak přišla o zlato a v Pekingu v této disciplíně nestartovala. Eva Kacanu ze sportu na vrcholové úrovni věnuje až od svých 35 let, od roku 2001 ale dokázala vyhrát všechna mistrovství České republiky, kterých se zúčastnila. V Pekingu pak přidala své první paralympijské vítězství. „Je to skvělé, protože jsem takový výsledek nečekala. Měla jsem v letošní sezoně zdravotní problémy, před paralympiádou jsem si říkala, že chci skončit do pátého místa. Tohle je úžasné,“ radovala se první česká zlatá medailistka na XIII. paralympijských hrách.

Text a foto: Daniel Pavlis

Sparta ve Stromovce

Praha | Vedoucí tým Gambrinus ligy ladil po 5. kole v uplynulých dnech, kdy probíhala reprezentační přestávka, formu v přípravě.

Častěji než jindy byl vidět v areálu Stromovky, kde trenérský tým hledal vhodný terén pro vyrobroušení kondice. Hráči to příliš nemilují, ale vybíhání do kopečků museli překousnout. Při několikaminutových přestávkách při střídání terénu a protahování svalů svěřenců jsme měli možnost pozdravit hlavního trenéra Vítězslava Lavičku.

Chodíte do Stromovky pravidelně?

Dá se říci, že ano. Ze Sparty je to jen kousek a Stromovka nám poskytuje nejen příjemné klima, ale také různorodé terény, které vyhovují i fotbalis-

tům v kondiční přípravě.

Čeká vás série dost těžkých zápasů s ambiciózními celky?

Nebudeme to mít lehké, 18. září hrajeme první zápas v poháru UEFA v Záhrěbu a v pondělí 22. září od 17.15 hodin hostíme FK Teplice. Ani jeden celek nám nedá body zadarmo.

Jak si věříte?

Po odchodu Kadlece hledáme souhru na uvolněném místě. Věřím, že navážeme na výkon předvedený v Aténách, že se nám podaří proměňovat vytvořené šance a že nám bude víc přát i štěstí.

Text a foto: Pavel Aur

paralympijské hry

Severočeský Metropol mediálně podporuje Paralympijský tým Ústeckého kraje.

Volby do Senátu 2008

RNDr. Miroslav Škaloud
Cílevědomý starosta,
zodpovědný senátor

vědec, starosta, senátor www.skalous.net

30.9.2008 18:00 - Přátelské posezení se senátory RNDr. Miroslavem Škaloudem a Tomášem Töpferem (Radnice MČ Praha 5, Štefánikova 13-15, zasedací místnost 6.patro)

Chci zejména podporovat - Můj politický program

- Zdravý a efektivní stát se spravedlivým a přitom motivujícím sociálním systémem.
- Odstraňování překážek bránících rozvíjení osobní iniciativy. Podnikavost a práce je zdrojem hodnot a lepší životní úrovně všech.
- Navrácení logiky a vymahatelnosti právního řádu.

- Vzdělání a inovace jako podmínky pro zvýšení konkurenceschopnosti.
- Flexibilnější postavení členských států v EU pro zachování odolnosti vůči globální konkurenci.
- Zdravý rozvoj regionu. Hledání souladu zájmů všech zúčastněných je při změnách vždy zárukou nekonfliktních postupů a harmonického vývoje.

TITANIC

pout' proti proudu času

Zajímavosti a fakta:

- Celé jméno je R.M.S. Titanic, což znamená Royal Mail Ship.
- Z označení je patrné, že Titanic měl povinnost převážet poštu mezi Evropou a Amerikou.
- Na Titanicu se plavilo celkem 2 201 lidí. Z toho bylo 1 316 cestujících a 885 členů posádky.
- V záchranných člunech se dostalo do bezpečí 705 lidí.

Titanic měl dvě sestřerské lodi:

- R.M.S. Olympic – byl vystaven o pár měsíců dříve než Titanic, byl jenom „menší“. Sloužit začal v roce 1911. Jeho pouť skončila v roce 1935, kdy byl prodán do šrotu. Luxusní zařízení bylo prodáno v několika aukcích.

- H.M.H.S. Britannic – (His Majesty Hospital Ship) sloužit začal v roce 1914, v době, kdy vypukla první světová válka. Byl tedy přebudován na nemocniční loď.

- Britannic se potopil po najezení na minu ve Středozemním moři 21. 11. 1916.
- Jeho vrak objevil J. Cousteau v roce 1975 v hloubce 120 metrů. Britannic se původně měl jmenovat Gigantic, ale po zkázce Titanicu byl přejmenován.
- Kód C.Q.D. – na počátku využívání radiového spojení v mořeplavbě byl tento kód určen jako nouzový signál. Je to zkratka anglických slov Come Quick Danger (přijďte rychle, nebezpečí).
- V roce 1905 byl Německem poprvé uznán kód S.O.S. v roce 1908 byl uznán mezinárodně.

Titanic. Není snad na světě člověka, který si při vyslovení toho jména nepředstaví nejslavnější zaoceánskou loď. Titanic má – měl mnoho vznešených přívlastků: nepotopitelný, největší, nejluxusnější... Z dnešního pohledu už by nebyl největší ani nejluxusnější a bohužel vime i to, že nebyl nepotopitelný. Jedno mu však rozhodně upřít nelze, zůstává nejslavnějším. V čem tkví kouzlo jeho jména, že jej nikdo nevymaže ze vzpomínek, byť zprostředkovaných třeba tiskem nebo filmem?

Titanic je synonymem pro obrovské neštěstí

Nemyslím, že by za to mohla díla známých i méně známých filmových tvůrců. Za všechny lze uvést nezapomenutelný a 11 Oscary oceněný film Jamese Camerona z roku 1997. Titanic je po desetiletí synonymem pro obrovské neštěstí. Je a měl by také zůstat synonymem a připomenutím, že nejsme dokonalí. Připomenutím, že nelze slepě věřit v dokonalost techniky stejně tak jako v neomylnost člověka.

První a poslední plavba

Titanic byl největší a nejluxusnější loď své doby. Pojďme se pomocí výstavy předmětů vyzvednutých ze dna chladného Atlantského oceánu vrátit v čase do roku 1912, kdy Titanic vyplul na svou první a také poslední plavbu...

Je ze mě pan Brown

Moje pouť proti proudu času začíná. Slečna oblečená do stejnojmenné stevardky White Star Line skenerem prověřila platnost mé vstupenky. V ten moment se protula historie se současností. Vzpěti jsem obdržel repliku palubního lístku skutečného pasažéra. Na dobu více než devadesáti minut jsem se stal cestujícím jménem Thomas William Solomon Brown, který se svou manželkou Elisabeth a dcerou Edith E-

leen cestuje z Jižní Afriky do Seattlu. Jsem cestujícím druhé třídy.

Plány a výstavba lodi

Sestupuji po schodech do první místnosti výstavy. Již první předmět, který je tu vystavený, ve mně vzbudí úcty k rozměrům té lodi. Je to hák z jeřábu, kterým se nakládalo zboží, které měl Titanic přepravit za oceán. Z dálky ke mně doléhá podivný temný a hluboký zvuk. Tato část výstavy je věnována plánům a výstavbě lodi.

Záměr postavit Titanic poprvé společnost White Star Line veřejně oznámila již v roce 1907. Fyzická stavba započala v březnu 1909 v loděnicích firmy Harland and Wolff v Belfastu. O dva roky později byl Titanic za velké pozornosti místních obyvatel, pracovníků loděnice i vážených hostů spuštěn na vodu.

Dokončovací práce

Během léta a podzimu roku 1911 na Titanicu probíhaly dokončovací práce. Byly dostaveny přídové a zadní nástavby a palubní přístřešky, instalovány přepážky jednotlivých kabin a dalších ubytovacích prostorů. Loděnice nadobro opustil v noci 2. dubna, kdy se vydal na cestu do přístavu Southampton, odkud za týden vyplul na svou první plavbu. Seznamují se s hlavními členy posádky – kapitánem Edwardem J. Smithem, majitelem společnosti širem Bruce-

Ismayem a hlavním konstruktérem lodi Thomasem Andrewsem.

Porcelán bez nápisu

Postupuji do další místnosti, světlo je příjemně tlumené, hraje zde klidná dobová hudba. A pořád slyším ten temný hluboký zvuk. Po celé místnosti jsou vitriny s předměty vylovenými ze dna oceánu. Je možné zde spatřit porcelán z jídelny první a druhé třídy i z luxusní restaurace A la Carte. Karafy na víno i vodu. Skleničky s emblémem White Star. Na žádném kusu porcelánu ani jiného nádobí není nápis Titanic, je to jedno z úsporných opatření provozovatele lodi. Porcelán se dal tak použít na jakékoli jiné lodi.

Či byla čepelka holicího strojků?

V dalších vitrinách jsou vystaveny peníze, které pasažéři měli u sebe, čepelky do holicího strojků, nebo břitva. V tu chvíli si uvědomím, že každou věc tady vystavenou vlastnil někdo z cestujících. Člověk, který měl své sny, představy a touhy. Něco se ve mně pohně a já cítím, že od této chvíle už na artefakty zde vystavené budu pohlížet jinak. Na malou chvíli tento pocit zmizí. To když spatřím dokonalou repliku kajuty první třídy. Je to „jenom replika“ pro představu, v jakém luxusu byla tato loď provedena.

To už se nikdy nedozvím

Minu lavičku. Ano, i to je replika, ale taková přeci stála na proměnlivé palubě. Kdo na ni asi seděl ve chvíli, kdy se Titanic srazil s ledovcem. Milenci? Muž středních let, který za svitu hvězd pokouřoval a plánoval svou budoucnost? Nebo paní, která se šla večer projít před spaním a mrazivý vzduch jí unavil? To už se nikdy nedozvím.

V třetí třídě hučí parní kotle

Vstupuji do chodby lodi. To je snad třetí třída! Ano, i když ostění je vyvedeno ve dřevě s bílým nátěrem, je poznat, že zde již není takový luxus jako v první třídě. Pod stropem chodby je vidět potrubí a ocelové nosníky. V chodbě si mohu prohlédnout části technického vybavení lodi. Po levé straně mám možnost nahlédnout do kajuty pasažérů třetí třídy. I když je vyvedena mnohem skromněji než kajuty první třídy, i tady je znát, že jsem na palubě nejluxusnější lodi. Ovšem nehraje tu žádná hudba, zato ten prokletý zvuk je mnohem silnější. No jistě, to je hukot parních kotlů, díky kterým celý ten obrovský kolos může plout. A nejen to, je to i zdroj elektřiny.

23.39: Led přímo před námi!

Procházím chodbou dál, na stěnách visí kopie hlášení o ledovcích, která Titanicu docházela během celé soboty 14. dubna 1912. Mijím dveře na

kapitánský můstek, už tuším, že další místnost bude věnována osudné noci ze 14. na 15. dubna 1912. Místnost je osvětlena jen velmi spíše, stejně jako oceán v tu tragickou noc. Můj zrak nejdříve uplne na zvonu, jenž třemi údery rozezná námořník Frederick Fleet s výkřikem „Led přímo před námi!“. Bylo 23.39.

Vystavená bota patřila jednomu z cestujících

Dominantně se tu vyjímá projekce ledovce, po straně je na monitoru promítána rekonstrukce osudové srážky. Je možné si zde přečíst osudy cestujících. Mezi vystavenými předměty je telegraf, kterým onu noc dával druhý důstojník příkaz strojovně – docela vpravo a plnou silou vzad. Spatřím tu i vystavenou botu, patřila jednomu z těch, pro které se tato plavba stala osudnou. I když je v místnosti teplo, jímá mě chlad při představě, čím ti lidé prošli a co museli zažít.

Kdo popsal hrdinství posádky?

Dozvim se, jak málo bylo na Titanicu záchranných člunů i proč tomu tak bylo. O nesmírném hrdinství všech at už cestujících nebo členů posádky. Hodně bylo napsáno o kapitánovi i o majiteli plavební společnosti. Kdo popsal hrdinství posádky, třeba topičů, kteří nehlédli na zkázu do poslední chvíle drželi kotle v chodu? I proto svítila světla Titanicu přesto, že už se potápěl. I díky nim mohli telegrafis-

ta do úmuru vyslat signál CQD a SOS s uvedením polohy lodi.

Hodiny čekání na záchranu

Věřím, že většina cestujících ve chvíli, kdy byly spouštěny čluny na vodu, už věděla, že tato noc je jim souzena jako poslední. Agonie Titanicu skončila v neděli 15. 4. ve 2.20, kdy se nad ním navždy zavřela hladina oceánu. Na místě tragédie zůstalo 20 člunů s trosečníky, kteří věřili ve svou záchranu. Loď Carpathia, která byla nejbližší místu ztroskotání, připlula mezi trosečníky ve 4 hodiny 10 minut. Ti, kteří přežili, popisují hodiny čekání na záchranu jako tu nejhorší noční můru.

Mezi zachráněnými byl i majitel Titanicu

Se smíšenými pocity vstupuji do další místnosti. Poté, co byli trosečníci vyzvednuti na palubu Carpathie, vydala se tato loď na cestu do New Yorku. Následovalo vyšetřování neštěstí. Mezi zachráněnými byl i majitel Titanicu Sir. B. Ismay. Na stěnách si přečtu několik zápisů z výpovědi trosečníků. Je znát, jak hrůzný zážitek to musel být. Výpovědi se totiž rozcházejí i v tak zásadní otázce, zda se loď potopila celá či nikoli.

Jak se potopil?

Znenadání jsem se posunul v čase do roku 1985, toho roku vyprává Dr. Ballard objevil vrak Titanicu. Díky moderní

technice, která umožňuje člověku potopit se do hlubin oceánu. Až o 63 let později tedy dostáváme odpověď na otázku, jak se Titanic potopil. Vrak spočívá na dně Atlantského oceánu v hloubce necelých čtyř kilometrů. Při potopení se rozlomil na dvě části. Ve chvíli, kdy před zřezla pod hladinu, obrovská síla vody zvedla záď do výše. Žádný materiál by nevydržel tak silné pnutí a záď se za třetím kominem odlomila.

Pan Brown zemřel jako gentleman

Cesta minulosti končí. Přežil bych jako cestující z Titanicu? Na čtyřech tabulkách jsou vypsána jména všech cestujících a posádky této luxusní lodi. Jsou rozdělena do dvou skupin – ti, kteří přežili a ti, jimž se stal Atlantik navždy hrobem.

Očima projížďím jména pasažérů druhé třídy. Ouha, nejsem mezi přeživšími. Jméno pana Browna nacházím mezi utonulými. Nepřežil jsem tedy plavbu a do Seattlu jsem už nikdy nedorazil. Ovšem zemřel jsem jako pravý gentleman, má žena i dcera katastrofu přežily.

Titanic v jiném světě

Vždy jsem vnímal Titanic jen jako historickou událost. Teď vím, že ode dneška už navždy uvidím příběh Titanicu v jiném světě. Je to příběh nejenom zkázy nejslavnější lodi světa. Je to hlavně příběh všech lidí, kteří v onu tragickou noc byli na palubě Titanicu.

Doporučuje:

Výstavu ve velkém sále pražské Lucerny, která potrvá do 30. září 2008, doporučuje spolupracovník Severočeského Metropolu Tomáš Švestka. Historie zaoceánských lodí je jeho velká záliba, ke které ho přivedl otec Manfred Švestka.

Foto: www.vystava-titanic.cz

Jak na urologické záněty? Dostatečně pijte

Jak řešit záněty močových cest, močového měchýře, popřípadě ledvin a jak jim také předejít?

Jako první se nabízí známá odpověď: dostatečně dodržovat pitný režim. Denně bychom měli vypít zhruba 2,5 litru tekutin. Zejména v letních měsících je ale třeba denní dávku zvýšit až na 3 až 4 litry.

Doporučené tekutiny

A co vůbec pít? Tekutiny, které nás dostatečně osvěží a zároveň splní základní podmínky předcházení dehydrataci. Patří sem čaj, zejména zelený, popřípadě i ovocný či bylinný. Nejdůležitější součástí pitného režimu by ale vždy měla být voda, nevhodnější je neochucená a nesyčená.

Voda tvoří v těle u mužů asi 60 procent váhy, u žen 50 procent. Význam vody je proto nezastupitelný, a to zejména pro tělní tělesné tekutiny transportující živiny, kyslík, metabolické zplodiny a další. Tělesné tekutiny také obsahují pufrovací látky potřebné k udržení správného pH.

Džusy a minerálky pijte s mírou

Nabízí se i otázka, zda pít různé ovocné džusy a minerálky. Do určité míry ano, ale neměly by v žádném případě tvořit jediný typ tekutiny, který za den přijmeme.

Při pití minerálních vod bychom měli střídat jednotlivé značky, abychom například nepili pouze kyselky. Je tedy vždy vhodné jednotlivé druhy kombinovat a opět nejlépe s vodou. Můžeme použít vodu balenou, ale

i z vodovodu, zejména z toho pražského dnes teče voda velmi kvalitní. Při pocitu žízně je vždy potřeba se napít. Problémem ale je, že cítíme žízeň, až když jsme značně dehydratováni, takže není tím nejlepším ukazatelem. Je proto třeba vždy žízní předcházet.

Urologický zánět

Urologický zánět je velmi široký pojem na komplexní popsání. Proto alespoň základní odpovědi: Zánět může být způsoben zejména infekcí krevní cestou, nebo z močového

měchýře, na alergickém podkladě, pohybem písku a močových kamínků, nebo například působením toxických látek. Farmakologická léčba bývá obvykle následující a patří vždy do rukou lékaře: podávání antimikrobiálních látek, jde-li o infekci, antihistaminik, jde-li o alergii a doplnění chybějících elektrolytů.

Podpůrná léčba

Jako podpůrná léčba je vhodné pít bylinné čaje, které jsou přímo k tomu určené. Můžeme si tedy zakoupit v lékárně urologický čaj, jichž je v sou-

časné době na trhu dostatek, a tím se důkladně „proplachovat“, nebo použít směs, kterou zde popíšeme.

Hlídejte si stravu

Je také třeba dodržovat dietu. Omezíme sůl, kořeněná jídla, kávu (pozor, naopak odvodňuje), alkohol a potraviny obsahující puryny. Ty jsou obsaženy především ve vnitřnostech a zvěřině. Zároveň je nutné se vyhnout riziku prochlazení, a to zejména tzv. nastuzení od nohou.

Text: Ladislav Kříž, foto: archiv

Návrh bylinné směsi:

- bříza 3 díly
- řepík 2 díly
- pampeliška list a kořen 2 díly
- truskavec 2 díly
- jehlice trnitá 1 díl
- anýz 1 díl

Byliny se míchají objemově, tzn. zvolíme si určitý díl, například 1 dcl, a podle počtu výše uvedených dílů namícháme čaj.

Příprava je následující:

Ze směsi použijeme jednu čajovou lžičku bylin, spaříme půllitrem vroucí vody a vše necháme přikryté vylouhovat po dobu 15 až 20 minut. Přecedíme přes nekovové sítko, nesladíme, nemícháme a pijeme po jídle po dobu 45 dnů. Zároveň je vhodné užívat brusinky, jež působí dezinfekčně na močové ústrojí. Můžeme je konzumovat čerstvé, což je nejlepší, ale i kompotované, sušené, nebo ve formě potravinových doplňků, které se dají běžně zakoupit.

Nic hezkého doma ?

POHOVKA S OTOMANEM

- provedení: kůže/ekokůže hnědá
- nohy umělá hmota

pravá
kůže

14.999,-

Bezva nápady pro každý domov

Nabídka platí do vyprodání zásob.

www.asko-nabytek.cz

ASKO
N A B Y T E K

Nákupní centrum Stodůlky
Narozná 1390/4, 158 00 Praha 13
Tel.: 222 810 111
Zákaznický servis: tel.: 222 810 105-106
Otevírací doba: po-ne 9.00 - 21.00h

Nákupní centrum Europark
Nákupní 389/3, 102 00 Praha 10
Tel.: 222 810 111
Zákaznický servis: tel.: 222 810 105-106
Otevírací doba: po-ne 9.00 - 21.00h

NEJŠIRŠÍ VÝBĚR,
NEJLEPŠÍ CENY

JAKÁ JE VAŠE CENA?

Zhodnoťte s námi výsledky vaší práce!

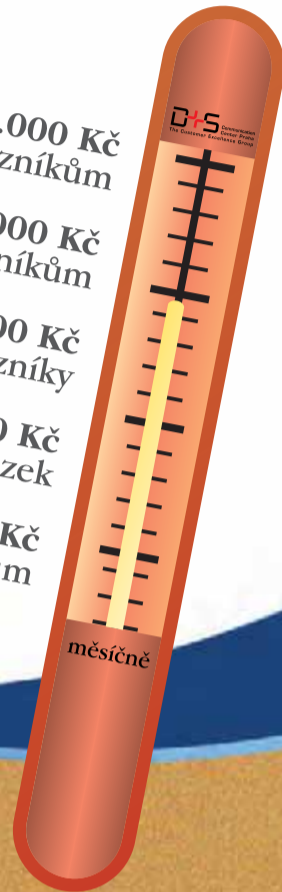
30.000 Kč
prodej novým zákazníkům

20.000 Kč
prodej stávajícím zákazníkům

17.000 Kč
péče o zákazníky

16.000 Kč
sjednávání schůzek

15.000 Kč
průzkum

CO K TOMU POTŘEBUJETE?

maximální nasazení
komunikační dovednosti
obchodní myšlení

CO MŮŽETE ZÍSKAT NAVÍC?

věrnostní bonus
stravenky
relaxační program

D+S communication center Praha
Thámova 13, Praha 8
100 metrů od stanice metra Křížkova

VOLEJTE 800 600 006

Jezdit bezpečně = jezdit defenzivně

Zvýšení bezpečnosti silničního provozu lze zajistit především změnou našeho chování za volantem. I přes neustálé zpřísnování postihů za chybné a nevhodné chování v silničním provozu, stále častější preventivní akce Policie ČR, musí každý začít především sám u sebe. Přinášíme vám proto několik základních tipů pro zvýšení vaší bezpečnosti při jízdě vozidlem, ale i pro zvýšení bezpečnosti vašich blízkých, kteří s vámi cestují, stejně jako všech ostatních účastníků silničního provozu. Jezděte bezpečně, jezďte defenzivně!

Na základě dostupných statistik dopravních nehod lze snadno spočítat, že v uplynulém roce šetřila Policie ČR každé necelé 3 minuty nehodu, každých 21 minut byl při nehodě lehce zraněn člověk a každé 2,2 hodiny těžce. V průměru každých 7,8 hodiny zemřel při nehodě člověk. Každou hodinu pak byla způsobena hmotná škoda přesahující jeden milion korun.

Hlavní příčina dopravních nehod – nesprávný způsob jízdy – se podílí téměř na 64% nehod zaviněných řidiči motorových vozidel. Dalšími více než 19% nehod připadá na nedání přednosti v jízdě, necelých 15% nehod připadá na nepřiměřenou rychlost jízdy a 2% nehod zavinili řidiči kvůli nesprávnému předjíždění. U všech hlavních příčin je zaznamenáno zvýšení počtu usmrcených osob – u nepřiměřené rychlosti jízdy o 17,1%, u nesprávného předjíždění o 91,4%, u nedání přednosti o 13,1% a u nesprávného způsobu jízdy o 6,5%.

Nejzávažnější následky stále mají nehody zaviněné z titulu nepřiměřené rychlosti jízdy, neboť v průměru při každé necelé 51. nehodě došlo k usmrcení zúčastněné osoby.

Základní pravidla defenzivní, bezpečné jízdy

1. Zůstaňte ostražití

- Neřidte pod vlivem alkoholu nebo drog. Alkohol zpomaluje reakční dobu, zhoršuje rozlišovací a rozpoznávací schopnosti a ovlivňuje především vaše úvahy a odhad vzdálenosti a rychlosti ostatních vozidel.
- Přečtěte si příbalové letáky u používaných léků. Zkonzultujte se svým lékařem, zda-li a jak mohou léky na předpis či volně prodejné léky ovlivnit vaši schopnost řídit motorová vozidla.

- Nenechte se za volantem unášet emocemi a to jak pozitivními, tak i negativními.

- Neřidte, pokud jste unaveni. Když začínáte únavu cítit, zastavte, začněte si, nadýchejte se vzduchu nebo se občerstvěte.

2. Dodržujte dopravní předpisy

- Nikdy nepřekračujte zákonem, nebo místní úpravou povolenou maximální rychlost. Za zhoršených podmínek (snížená viditelnost, déšť, mlha, sněžení, náledí) snižte rychlost jízdy pod hodnoty povoleného maxima tak, abyste byli schopni vždy včas a bezpečně zastavit vozidlo.

- Dodržujte bezpečnou vzdálenost mezi vozidly! Obecně lze za bezpečnou vzdálenost považovat rozestup odpovídající minimálně 2 vteřinám mezi příjdy vašeho vozu a zádi vozu jedoucího před vámi. Přidejte jednu vteřinu v případě jakéhokoli zhoršení ideálních podmínek (suchá vozovka, velmi dobrá viditelnost).
- Jezděte vždy jen tak rychle, abyste se nedostali vy, ani vámi řízené vozidlo až k limitu svých nebo fyzikálních možností.
- Nejezdte rychle v případech, kdy nemáte dostatečný rozhled a už vůbec ne pokud např. do zatáčky nevidíte a nevíte, co se děje v ní a za ní.

- Každou cestu si předem dobře naplánujte. Při plánování jízdy počítejte s dostatečnou časovou rezervou. Pospíchejte pomalu – život máte jen jeden.

3. Jízda křižovatkou

- Když přijíždíte k semaforu, kde svítí zelené světlo, buďte připraveni, že se může brzy přepnout na oranžové a červené. Buďte připraveni brzdit a zastavit vozidlo, protože zelená na semaforu už svítí dlouho. Před zastavením na červenou nezapomeňte sledovat situaci za vámi!
- Na zelenou se rozjíždějte pomalu. Podívejte se doleva a doprava před tím, než projedete křižovatkou.

- Na oranžové světlo pokračujte v projíždění křižovatky se zvýšenou pozorností; nezrychlujte, abyste projeli dříve než na semaforu naskočí červená.

- Sledujte značky před křižovatkami i pokud jsou řízeny světelnými signály.
- Buďte připraveni ustoupit druhým, i v případech, kdy pravidla jasně hovoří ve váš prospěch. Nikam se necpěte – moudřejší ustoupí.

Pokračování v příštím čísle.

Zdroj: oddělení BESIP v rámci projektu ECODrive

... pro život na silnici

Pavčina Wolfová má na Nově Neviňátka

Novinářka, reportérka, redaktorka, moderátorka. Křehká žena s dívčím pohledem a vlastním názorem. Po pětileté odmlce se v září Pavčina Wolfová vrátila na obrazovku jako průvodkyně pořadu Neviňátka, který je obdobou její rozhlasové relace Děti vám to řeknou.

Můžete, prosím, čtenářům, kteří vás v rádiu neslyšeli, pořad Děti vám to řeknou přiblížit? Jak vůbec vznikl? Pořadu Děti vám to řeknou dal vzniknout Radiožurnál. Původně jsem tu dělala rozhovory Nad věci. A občas také Radiofóra, ve kterých debatují politici, hádají se autoři petic s těmi, kteří ty petice dostanou na stůl a časem jsem zjistila, že se těch politiků, ať už komunálních nebo těch „velkých“ vlastně nechci na nic zeptat. Lépe řečeno, na nic z toho, na co jsou zvyklí odpovídat, protože to už jsem slyšela. Jako všichni. A dopředu jsem věděla, co mi odpoví. Říkala jsem si, že musím najít lidi, se kterými by mě to bavilo, kterým budu klást otázky a budu zvědavá, jaká bude jejich odpověď. Tak jsem si řekla, že se zkusím zeptat děti. Cizích, protože Matilda ještě nemluvila a Matouš byl teprve v plánu. Chtěla jsem se konečně dozvědět, jak je to třeba s tím Jiřím Paroubkem a Mirkem Topolánkem, co to je Evropská unie, jestli má koruna posilovat, co má říct guvernér, aby koruna spadla a kam by vůbec měla spadnout... Prvním posluchačem, později fanouškem a teď už v podstatě spoluvůrcem Děti vám to řeknou, je rozhlasový střihač Petr Jiša. Pán, kterého to vlastně nemuselo zajímat, jen by mohl otáčet knoflíky a tahat za šavle. A dneska by to bez něj v rádiu s dětmi nešlo. Hlavně mně by to bez něj asi nešlo.

Témata, na která s dětmi hovoříte, jsou občas náročnější. Setkala jste se někdy s negativní odezvou? Třeba od rodičů?

Od rodičů ani ne. Ale Rada pro rozhlasové vysílání opakovaně řešila stížnosti některých politických stran, kterým vadilo, že o nich děti mluví ne příliš úctyhodně. Ty děti jsou samozřejmě ovlivněné tím, co se kolem nich děje, co doma říká táta, mnohdy to mají vytržené z kontextu, vydávají pocity za fakta. A my jsme postupně snad přesvědčili Radu i posluchače, že v tomhle pořadu opravdu nejsem proto, abych děti poučovala, ale abych je poslouchala. Chci vědět, jak si to veškeré dění přeberou.

Jakým způsobem děti do pořadu vybíráte?

Pavčina Wolfová v novém televizním pořadu Neviňátka zpovídá děti. Na obrazovce se vrátila po pěti letech.

Děti se hlásí samy. Pišou, volají do rádia. Chodí z ulice. Kolikrát se vidíme jednou a už nikdy, někdy se vrací znovu a znovu. Už mám dokonce pár dětí, českých dětí, i v Americe. Teď je tady zrovna holčička Linda, která žije v L.A. Jezdí sem na prázdniny a když

přijede, nikdy natáčení nevynechá. Tyhle děti mají zase jiný pohled na naši realitu. Cítí, že jsou taky trochu Češi a že nám mají co vzkázat. I když mají za prezidenta Busha. Takže se to nich tak mele a je to opravdu roztomilé a často velmi chytré.

Můžete prozradit něco ze zákulisí nového televizního pořadu Neviňátka, porovnat ho s rozhlasovou podobou?

Je to velký rozdíl. Úplně jiný koncept. Pořad v Radiožurnálu stojí na výpovědi dětí. Ten televizní děti vlastně spíš zdobí. My přinášíme zprávy ze společnosti, politiky, kultury, sportu, které už všichni viděli, vědí, o co jde. My se ptáme děti, jak tohle, co dobře známe, vidí. „Dívaly jste se na to jinýma očima, co tomu říkáte, není to zajímavé, že tahle paní chce být slavná a když ji fotí, tak je z toho smutná...?“ Je to něco jiného už proto, že rozhlas není televize a já doufám, že lidé budou mít chuť se na to podívat.

Pět let jste nebyla na obrazovce. Máte trému?

Já nevím, jestli je to tréma. Spíš mám pocit sladkého napětí. Největší trému v životě jsem nakonec asi měla, když jsem měla prvně ve studiu svoji dceru. Byly jí čtyři a půl roku a já jsem vůbec nevěděla, co se stane, co ví, co je schopna reflektovat, jestli mě nakonec nepošle do háje. Vlastně mě tam v podstatě poslala.

Pavčino, o vaší osobě se v dobách Áčka vedly bouřlivé diskuze. Jedni vás měli rádi, druzí vám nic nedarovali.

To je pravda. Vím, že vůči mně zaujmají lidé extrémní postoje. Polovina mě má ráda, druhá mě vnímá jako arogantní, přísnou, někdy i zlou. Neříká nic mezi tím. Dřív jsem měla potřebu vysvětlovat, že nejsem ani taková ani maková, že tady jsem udělala chybu, omlouvám se, ale tohle mi přišlo a tak to není. Na druhou stranu se mi za těch pět let, co jsem byla mimo, nestalo, že bych profesně někam přišla a nevěděli, kdo jsem. Je vám 36 let. Když řeknu – krize středního věku, je vám ten pocit vzdálený nebo víte, o čem mluvím? Je mi 37. A lepší už to nebude. Nevím, jestli je to krize středního věku, ale je pravda, že když je člověku těch 36 let, má 2 děti, nikdo mu netelefonuje, stojí doma u sporáku a v odlesku nerezové lednice vidí svoji siluetu, tak občas posmutní. Můžu říct, že když to přestojíte, přežijete, když to přežijí všichni kolem, pro které je to možná těžší než pro toho, se kterým to cloumá, tak z toho vyjdete jak znovuzrozený člověk. Zkusila jsem si to, vím o čem mluvím.

Text: Jana Lupoměská
Foto: TV Nova

OTHERM[®]
Žižkov s.r.o.
Plastová, hliníková okna a dveře
Krásava 914/26, Praha 3
tel.: 222 713 395, fax: 222 713 394
www.othermzizkov.cz

Hledáte práci v obchodě? Technické myšlení Vám není cizí?
Firma Otherm Žižkov, s.r.o. hledá schopného člověka na post
OBCHODNÍHO ZÁSTUPCE
Jestliže se nebojíte zodpovědné práce, cestování, jednání i s náročnými klienty a můžete se pochlubit dosavadními výsledky v oblasti prodeje, pak zvažte tuto příležitost. Pro tuto práci potřebujete technické myšlení, dobrou schopnost jednání s lidmi a velkou chuť pracovat a učit se. Ukončené SŠ vzdělání, řidičský průkaz (sk. B) a uživatelská znalost práce na PC jsou nutností, zkušenosti v oboru výhodou.
Pokud uspějete na tomto postu, máte šanci vypracovat se, čímž se stanete součástí úspěšné firmy a skvělému ohodnocení se nevyhnete.
Zaujala Vás tato práce?
Kontaktujte nás a zašlete průvodní dopis se strukturovaným životopisem na adresu: slabova@othermzizkov.cz

OTHERM[®]
Žižkov s.r.o.

PLASTOVÁ A HLINÍKOVÁ OKNA A DVEŘE
Okna bez kompromisů!

- ▶ **zajímavé slevy!**
- ▶ splátkový kalendář pro panelové domy
- ▶ největší výběr designů rámu, plastových oken a dveří v ČR

Kancelář Žižkov:
Krásava 914/26, Praha 3 info@othermzizkov.cz
tel.: 222 713 395 602 411 999
fax: 222 713 394 606 605 503

SLEVA 5%
při předložení kuponu

www.othermzizkov.cz

Family Fitness
Metropole
Zličín
NOVINKA!

- cvičte chytře a zhubněte
- zapojte do cvičení více svalů
- zapomeňte na bolest zad a kloubů
- zpevněte svaly kolem páteře
- bavte se!!!

www.sipkova.cz

PRAŽSKÝ METROPOL
Vydavatelství Metropol přijme do pracovního poměru pro zastoupení v PRAZE:
OBCHODNÍHO ZÁSTUPCE

Požadujeme:

- maximální pracovní nasazení
- minimálně středoškolské vzdělání
- zkušenosti z obchodní činnosti výhodou
- jazykové znalosti výhodou
- znalost práce na PC (Excel, Word)

Nabízíme

- nadstandardní odměňování v závislosti na výsledcích
- velmi dobré zázemí
- vedení v týmu

Žádost se strukturovaným životopisem pošlete na:
e-mail: zborilova@tydeniky.cz

Pokud životopis nebude splňovat kritéria na požadovanou práci, vyhrazujeme si právo na tuto žádost neodpovídat.

www.tydeniky.cz

**Vážení a milí čtenáři
Pražského Metropolu,**

přicházíme za vámi opět po prázdninách. Věříme, že jste si odpočinuli, načerpali nové síly a mohli tak vykročit vstříc babimu létu a blížícímu se podzimu. Bude tady doslova za pár dní, dny se zkrátí, večery a noci naopak prodlouží. Do hlavního města se zase navrátí v plné parádě pestří společenský život a my se budeme snažit vám jej zprostředkovat. Dnešní obsah novin nese stopy posledních srpnových a prvních zářijových dnů, a to jak z domova, tak i ze

zahraničí. Z obou světových sportovních svátků – olympiády a paralympiády přímo z Pekingu jsme dostávali od našich spolupracovníků aktuální zprávy o výkonech českých reprezentantů, které jsme průběžně umísťovali na náš internetový portál www.tydeniky.cz. Přes oceán se do rodné vlasti za natáčením filmu vypravila herečka Eva Jeníčková, o postřehy z proslulné Kuby se podělil redaktor Tomáš Petr. Premiéru v Pražském Metropolu má dnes panoramatická dvoustrana (6 a 7), která vás zve do velkého sálu Lucerny na výstavu Titanic – pouť proti proudu času. Podle

slov Tomáše Švestky byste si ji rozhodně neměli nechat ujít, ale pozor, 30. září už bude končit. Z pohledu dopravy se tentokrát věnujeme bezpečné jízdě. Odborníci říkají, že by řidiči měli jezdit defenzivně, zkuste o tom popřemýšlet. Řada z vás, čtenářů, chtěla rady z oblasti léčitelsví. Najdete je na 9. straně od uznávaného léčitele Ladislava Kříže, a to včetně správného postupu při přípravě bylinné směsi. A konečně, na této straně je lahůdka, zejména pro pány, z dostaveníčka milovníků historických i současných značek vozů Made in USA.

Vážení a milí čtenáři, doufáme, že vám byl Pražský Metropol číslo 5 příjemným společníkem. Těšíme se na vaše další podněty a tipy ke zpestření obsahu na adresách: Pražský Metropol, Vinohradská 167 – Vinice, 00 Praha 10 – Strašnice, nebo redakcepraha@tydeniky.cz.

Za celý tým redakce, obchodu, grafiky a distribuce vám příjemné dny přeje

Renata Langmannová
šéfredaktorka
langmannova@tydeniky.cz

TITANIC VÝSTAVA ARTEFAKTŮ

Ameriky si podmanily Luštěnice

Praha | Ve znamení amerických krasavců na čtyřech kolech se nesl poslední srpnový víkend v Luštěnicích. K vidění byly takové bonbonky jako Cadillac Sixty Speciál 1954, Chevrolet Corvette C3 či Ford Mustang.

Během tří dnů se v rámci VII. ročníku American Day představilo přesně 521 „amerik“ různých značek a různého data výroby. Nechyběly značky jako například Buick, Cadillac, Chevrolet, Plymouth, Pontiac, Lincoln, Ford a Chrysler. „Byly

tady skutečné skvosty. Zmínil bych třeba Cadillaca z roku 1929. V soutěži o nejlepší „ameriku“ vyhrál Chrysler Imperial Crown, druhý skončil Buick z roku 1955,“ řekl jeden z organizátorů CHROM&PLAMENY VII. American Day v Luštěnicích Petr Bellinger.

Návštěvníci mohli na CHROM&PLAMENY VII. American Day v Luštěnicích obdivovat i černého krasavce z roku 1954 - Cadillac Sixty.

Chevrolet Corvette C3.

Hřebec. Ford Mustang je jedním z nejlepších sportovních vozů na světě.

ger. Diváci se mohli bavit (přišlo jich během tří dnů 6 500) například při Tank show. Ptáte se, co dělal tank na srazu „amerik“? Odpověď je prostá: válcoval. Tedy lépe řečeno přejel favorita tam a zpět. Nezbylo z něho nic než placka. „Byl to mžik a z fáčka zůstal jen mastný flek,“ dobře se bavil Jiří Peřina z Ústí nad Labem.

Na programu kromě Tank show byla i jízda zručnosti, gumování, mototrialová show, soutěž o nejlepší - nikoliv nejhlučnější - zvuk motoru V8. „Nejlepší zvuk měla IC Cobra. Každý rok se snažíme pro soutěžící s vozy, tak i pro příchozí lidi vymyslet nějaký program. Letos bylo zpestřením Tank show, minulé ročníky to byla třeba dražba aut či soutěž o Mustanga,“ sdělil Petr Bellinger. Návštěvníci mohli vidět i hlavní „postavu“ KITTA ze seriálu Knight Rider – černého Pontiacu s blakajícím červeným okem na kapotě. „Mojí dávnou láskou je Corvette C3. Tady bylo hned několik exemplářů. Je to dokonalost sama,“ pronesl při po-

hledu na červenou Corvettu Peřina. Dle kladných ohlasů aktivních či pasivních účastníků srazu „amerik“ se dá s velkou pravděpodobností hraničící s jistotou říci, že sedmý ročník bude mít své pokračovatele. „Rok co rok přijede do Lu-

těnic na „ameriky“ více lidí. Určitě sedmý ročník nebyl poslední,“ nechal se slyšet Petr Bellinger.

Text a foto: Martin Košťál

„Bílá dáma“ - Chevrolet Corvette z roku 1960 - s obsahem 4800, výkon (HP) 161.

Elben s.r.o., výrobce a prodejce českého nábytku

Společnost Elben působí úspěšně na našem trhu již čtrnáct let. Patří mezi přední české výrobce a prodejce nábytku. V prodejní síti firmy si zákazník může vybrat nábytek od nižších cenových skupin, až po luxus. Architekti firmy vyvinuli vlastní typové řady výrobků od dětských a studentských pokojů, přes ložnice, kanceláře, až ke kuchyním, které tvoří stěžejní výrobní program společnosti. Zákazníci si mohou zdarma objednat grafické zpracování a zaměření návrhů. Firma dbá na vysokou kvalitu jak použitých materiálů a doplňků, tak i provedení a všech služeb. Své výrobky firma pravidel-

ně prezentuje na nábytkářských výstavách v ČR, kde získává ocenění. Těm zákazníkům, kteří si nemohou vybraný nábytek pořídit za hotové, nabízí možnost koupě na splátky. Ve všech prodejnách vyškolení pracov-

níci rádi pomohou a poradí. Všechny podnikové prodejny obohacují svůj nabídkový sortiment i zbožím od dalších smluvních partnerů firmy. Takže zákazník najde mimo nábytek vyrobeného firmou Elben i další

doplňkový prodej, např. sedací soupravy, židle, stoly, kancelářský nábytek, či nábytek z masivu. Kdo se zajímá o nabídku firmy Elben, nemusí spěchat do některé z prodejen, ale může k informaci využít bezplatnou

telefonní linku 800 100 079. Doprava zakoupeného zboží firemním autem je samozřejmostí. Vedení firmy dobře ví, že kvalitní materiály, zpracování a stoprocentní služby, to je cesta k úspěchu.

WWW.VYSTAVA-TITANIC.CZ

komerční prezentace